

Marje Aavik

Roosa linn
ja käevõruga Tema

Toimetaja: Heli Hallik
Kujundaja ja küljendaja: Vallo Hallik

Raamatu sisu eest vastutab autor

© Marje Aavik
© Kõik õigused kaitstud

Pärnu 2025

ISBN: 978-9916-754-62-7

Trükk: Arial Bold OÜ

Hea Tegu kirjastus
www.fil.ee

*Armastuse värv on hele,
see ulatub kaugele silmapiiri taha.
Ole julge ja ütle armastusele: „Tere!”
See on tunne, mis ei jäta sind maha.*

*Armastusel puuduvad piirid.
Kas lõhnab see justkui sandlipuu?
Koduks võivad olla erinevad riigid,
kas armastusel on rääkimiseks suu?*

*Kas armastusel on kuju?
Võid kohata seda looduses, inimestes ja toidus.
Kui suur saab olla selle mõju?
Või hoopis naudin seda hommikukoidus?*

*Kas pole sa öelnud, et su armastus on mangolassi?
Miks pole sa öelnud, et armastad Teda?
Kuidas mõni nädal mu elu keeras nii sassi?
Ei, ma ei julgenud öelda Talle seda.*

*Mida tegid Sa minuga,
Mees Indiast, käevõruga?*

Marje Aavik
Viljandi, 2025

Jumalus Ganesha annab vikerkaare iga tormi eest,
naeratuse iga pisara eest, lubaduse iga hoolitsuse eest
ja vastuse igale palvele.

Kas Sa arvad, et miski suudab Sind Indiaks ette valmistada?

... olen jõudnud Jaipuri, Indiasse, mida teatakse ka kui *Pink City*, kuna ehitistes on kasutatud roosat liivakivi. Jaipur on Rajasthani osariigi pealinn, mis asutati 1727. aastal Amberi valitseja maharadža Jai Singh II poolt.

Rajasthan, hindi keeles Kuningamaa on pindalalt suurim India osariik, veidi suurem kui Soome.

Kahjuks on pagas kaduma läinud, ikka juhtub. Lennujaamast välja minnes tervitab mind õhk, mis on soojusest paks. Olen siin, Indias, teist korda ning ikka ja jälle esitan endale küsimuse miks?

India – värvikirevus, mošeed, stuupad, gompad, kirikud, kloostrid ning elu ja inimesed. Tohutult palju templeid. Templisse sisenedes võetakse jalanõud alati ära ning tavaliselt on filmimine ja pildistamine keelatud. Usk on India elu lahutamatu osa.

Kõige suuremaks vaatamisväärsuseks on India elu ja inimesed.

India rahvastik on äärmiselt kirju, räägitakse umbes 850 erinevat keelt ja on väga palju erinevaid murra-kuid, riigikeelteks on hindi ja inglise keeled. Kuigi meie mõistes on Indias palju vaesust, on seal siiski väga sõbralikud ja õnnelikud inimesed. Vaesed võivad nad ju olla, kuid neis pulbitseb elu. India inimesed on väga uudishimulikud ega häbene seda ka välja näidata, eriti kui soovetakse koos pilti teha. Kui soovid kordki elus end staarina tunda, siis mine Indiasse.

Liikluses ei ole midagi muutunud, kui üldse, siis on läinud hullemaks: ohjeldamatu signaalitamine, kätega vehkimine, vahele trügimine, kes ees, see mees. Olin sellisest kaosest puudust tundnud, mitte et mu enda isiklikus elus ei oleks kaost. Olen korra unustanud kaose Jaipuris ja olen mõtetega tagasi Eestis. Ei, ma ei põgene millegi ega kellegi eest, ei ma ei ole sitas suhtes, ei ma ei tulnud *aashramisse* ... vist. Tulin kohtumistele, koosolekule ja pidutsema. Kaos on ikkagi, kasvõi igapäevase eluga toimetulemine üksikemana, sõbrana, kolleegina, heategevusorganisatsiooni kuuljana. Püüan siiski end nendeks nädalateks sellest välja lülitada, sest muidu on oht, et ma ei näe Jaipuri.

Järsk pidurdus, kas kohal, ei, hoopis lehm teel. See püha lehm, kes lihtsalt seisab ristteel ja on segaduses olemisega, ses mõttes oleme sarnased, et kes ütleks, milline neist on see õige tee? Nii palju oleme siiski erinevad, et kogu liiklus seisab ja tema tatsab edasi, seevastu mina ilmselgelt lebaksin tänaval pea verine ... või midagi sellist.

Sõit kestab ja kestab, tänavad on ääristatud erinevate niinimetatud stuudiotega, olgu selleks siis kunst, tätoveeringud, käärde teritamine, jooga, ayurveda või massaaž. Tegelikult on Indias on kõik tänaval: köök, söökla, kauplus, magamistuba, vannituba, saun, tualett, autopesula, remonditöökoda, juuksur, habemeajaja, kingsepp, kingapuhastaja, trükikoda, apteek, arstipunkt, turismibüroo, valuutavahetus, kõrvapuhastaja, kehakaalukontroll ... Taksosõit Shree Colony linnaosas asuvasse Jaipur Marriott hotelli kestab kauem, kui näitab *google map*.

Indias on kõik võimalik ja kõik on teistmoodi. Mee-nub, kui ma esimest korda olin Indias ühes väikeses külakeses, kus ootasime kohalikku rongi. Aeg venis ja venis, kuni tundus, et see jäi lausa seisma. Ootasime tunni, kuid rongi ei tulnud. Kohalikud istusid rahulikult, keegi ei muretsenud. Keegi ütles, et rong tuleb siis, kui see tuleb, ja see oli kõigile arusaadav. Indias ei toimu asjad kunagi kella järgi. Ühel hetkel, just siis, kui olime lootuse kaotanud, ilmus rong silmapiirile. Kõik hüppasid püsti ja naeratasid.

Jah, Indias on kõik võimalik ja kõik on teistmoodi!

Indias, riigis, kus on üle miljardi elaniku, on kõige levinum usk hinduism. See on religioon, mis kätkeb endas tohutut mitmekesisust ja sügavust, pakkudes miljoneid jumalusi. Arvatakse, et hinduismis on lausa 330 miljonit jumalat, igaüks oma loo, omaduste ja tähendusega. Iga küla, iga perekond ja iga inimene võib austada oma erilist jumalust, kes on neile kõige lähedasem ja olulisem.

Eelmisel korral, kui rändasin läbi Rajasthani, sattusin väikesesse templisse, mis oli pühendatud kohaliku küla kaitsejumalale. Templis tervitas mind preester, kes jutustas loo jumalusest. Tema sõnul oli see jumal kaitsnud küla sadu aastaid, pakkudes nii vihma kui ka viljakust. Preester selgitas, et igal hommikul toovad külaelanikud templisse lilli, puuvilju ja suitsuviirukeid, et väljendada oma tänu ja austust.

Ta soovitas mul liikuda edasi Varanasi, ühte hinduismi pühamasse linna. Seal, Gangese jõe ääres, võib näha

tuhandete inimeste palverännakut ja pühasid rituaale. Inimesed lähevad sinna pesema oma patte, otsides puhastust ja vaimset uuenemist. Sealne energia olla võimas ja hingematvalt ilus. Palvetajad laulavad mantraid, süütavad küünlaid ja jõe peal ujuvad väikesed õlilambid, mis sümboliseerivad lootust ja valguse võitu pimeduse üle ... ma tahan sinna, mõtlesin ma tookord.

... linna kuumus tungib õrnalt läbi autoakna. Takso liigub sujuvalt läbi linna tänavate, kuid äkki tuleb järsk pidurdus, jälle. Tunnen end kergelt ettepoole kaldumas, kuid mu sisemine rahu ja rõõm jäävad puutumata. Vaade aknast avaneb värvilisele ja elavale tänavale, kus elu keeb igal nurgal.

Jaipuri tänavad on täis kontraste ja ilu. Roosad hooned on rikkalikult kaunistatud keerukate ornamentide ja mustritega. Iga hoone tundub olevat omaette kunstiteos, täis ajalugu ja kultuuri. Päikesevalgus mängib nende fassaadidel, muutes need veelgi säravamaks ja elavamaks.

Tänaval sagivad inimesed – naised traditsioonilistes *sarides*, mille värvid saavad alguse kõigist vikerkaaretoonidest, ja mehed, kes kannavad *kurta-pajamasid* või kohalikke turbaneid. Lapsed naeravad ja mängivad, samal ajal kui kaupmehed pakuvad oma kaupu, alates värsketest puuviljadest ja köögiviljadest kuni käsitööesemeteni.

Olla on kerge ja rõõmus. Tänavamüra – autode pasunad, inimeste vestlused ja kauplejate hüüded – moodustab

harmoonilise sümfoonia, mis lisab linna atmosfäärile elu ja energiat. Õhus on vürtsikate toitude lõhnad, mis segunevad jasmiini ja sandlipuu õrnade aroomidega.

Vaadates mööda libisevat linnavaadet tajun Jaipuri võlu ja külalislahkust. See linn pakub mulle soojust ja rõõmu, selles olen ma absoluutselt kindel!

Hinduism on keerukas ja mitmekesine religioon, mille keskmes on kolm peamist jumalat: Višnu, Šiva ja Brahma. Sõltuvalt sellest, millist neist jumalatest kõige enam austatakse, jagunevad hinduistid kolme peamisesse rühma: vaisnavad, šaiviidid ja šaktid.

Višnu on säilitaja ja kaitsja jumal, kes kehastab headust ja õiglust. Teda austavad kõige enam vaisnavad, kes usuvad, et Višnu kehastub perioodiliselt maa peal, et võidelda kurjuse vastu ja kaitsta *dharmat* (kõiksuse seadust). Višnu tuntuimad kehastused on Rama ja Krishna, kelle lugusid on jäädvustatud eepostes nagu „Ramayana” ja „Mahabharata”. Vaisnavad peavad Višnut ülimaks jumalaks, kelle arm ja kaitse on otsustava tähtsusega.

Šiva on hävitaja ja uue looja jumal, kes sümboliseerib nii hävingut kui ka taassündi. Šaiviidid on need, kes austavad Šivat kui kõrgeimat jumalust. Šiva on tuntud oma mediteeriva ja askeetliku eluviisi poolest, samuti tema tants Tandava, mis esindab kosmilist tantsu, mis lõhub ja loob universumit. Šivat on tihti kujutatud kui joogide ja askeetide isandat, kes elab Himaalajas Kailashi mäel.

Brahma on looja jumal, kes on vastutav universumi loomise eest. Kuigi Brahma on hindu panteoni oluline jumal, on tema austajaid vähem võrreldes Višnu ja Šiva järgijatega. Brahmat on sageli kujutatud nelja näo ja nelja käega, mis sümboliseerivad tema kõikehõlmavat teadmist ja loovat jõudu. Brahma austajad, kuigi vähem arvukad, peavad teda universumi algpõhjuseks ja kogu elu allikaks.

Need kolm jumalat moodustavad hinduismi püha kolmainsuse, tuntud ka kui *Trimurti*, kus igaüks mängib olulist rolli universumi tsüklites: loomises, säilitamises ja hävimises. Iga rühm – vaisnavad, šaiviidid ja šaktid – toob esile hinduismi rikkaliku mitmekesisuse ja sügava filosoofilise aluse. Olgu see siis Višnu, Šiva või Brahma, igaüks neist jumalatest pakub unikaalset perspektiivi ja teed vaimse mõistmise ja valgustumise poole.

Hindud kummardavad oma jumalaid sageli kodus, kus neil on spetsiaalselt pühendatud altar. Need kodused altarid on tihti kaunilt kaunistatud ja pühendatud pere jaoks olulistele jumalustele. Altaril võivad olla jumalate kujud või pildid, samuti sümboolsed esemed, nagu viirukid, lilled ja lambid.

Kogunetakse altari ette, et palvetada, mediteerida ja pakkuda ohverdusi, nagu puuviljad, maiustused ja vesi. Need rituaalid loovad kodus püha atmosfääri ja aitavad perel säilitada ühendust jumaliku energiaga. Palve ja kummardamine on olulised hetked, mis toovad rahu, harmoonia ja õnnistuse majapidamisele.

HOTELL MARRIOTT

Kodualtar on hindude jaoks sümbol vaimsest sidemest ja igapäevasest pühendumisest oma usule. See peegeldab hinduismi õpetust, et jumalikkus on alati meie lähedal, meie kodudes ja meie südames.

... lõpuks hotellis.